

[Ib Thyregød.]

Det er i hvert fald noget, som jeg personlig mener er uhyre tvivlsomt.

Det er imidlertid heller ikke afgørende; det afgørende for os må være nu denne gang at finde frem til under udvalgsarbejdet en saglig løsning af disse spørgsmål ud fra de synspunkter, jeg tidligere har fremhævet, og det håber jeg at udvalgsforhandlingerne vil danne mulighed for.

Poul Møller: Mange ærede medlemmer og også den højtærede undervisningsminister har været inde på den betragtning, at den videnskabelige forskning udmærket kunne fortsætte. Det ærede medlem hr. Helveg Petersen var også inde på det. Jeg synes ikke, det er noget, vi kan stå og konstatere her i folketinget. Hvis vi skal undersøge det spørgsmål, er det dog bedst at gå til de mennesker, der forsker disse skrifter, til videnskabsmændene, og høre, hvad de mener. Hverken den højtærede undervisningsminister eller den tidligere undervisningsminister, det ærede medlem hr. Helveg Petersen, kan jo, selv om de er eller har været ministre, være så kloge, at de kan sige: den filologiske og historiske forskning kan fortsætte, selv om videnskabsmændene ikke tror, den kan fortsætte. Jeg synes, det er meget mærkeligt her i tinget så ofte at høre usagkyndige helt feje sagkyndige udtalelser til side.

Det ærede medlem hr. Helveg Petersen var inde på, at han var villig til en forhandling med videnskabsmændene, men ikke troede på den. Vi må ikke glemme, at i denne sag har man ikke givet videnskabsmændene en chance for forhandling; man har ikke på noget tidspunkt givet dem det.

Når den højtærede undervisningsminister railerer og siger, at nu kritiserer jeg, at lovforslaget bliver fremsat for hurtigt, sidst kritiserede jeg, at det blev fremsat for sent, så har den højtærede undervisningsminister heller ikke begrebet, hvad det drejer sig om.

Det drejer sig om, at man i begge tilfælde har fremsat forslaget uden at forhandle med de mennesker, det vedrører, uden at have forsøgt en forhandling. Som det ærede medlem hr. Morten Lange sagde: hvis det drejer sig om landbrugslove, hvis det drejer sig om ganske almindelige materialistiske love, så drømmer man ikke fra regeringens side om

at fremsætte og gennemføre forslag her i tinget, uden at man forinden har orienteret sig hos de organisationer, som sagen vedrører. Men drejer det sig om videnskab, drejer det sig om noget, som ministeren har så lidt forstand på som den videnskabelige forskning, så siger man: vi springer ud på det dybe vand, vi er fuldstændig ligeglade med, hvad videnskaben siger, vi spørger den slet ikke. Vi kommer med forslag, oven i købet forslag, der bliver betragtet som makværk af nogle videnskabsmænd og den højtærede undervisningsminister har end ikke kunnet give nogen definition — jeg ved godt, det ikke er hans fejl — han hænger her på en definition af et ord, som man vel blev enig om for at få det til at glide med islændingene, formentlig under en sen natte-times forhandling i ministeriet. Så har man spurgt: hvad skal I have, og hvad skal I ikke have? Kan vi ikke finde på et eller andet ord, som vi kan blive enige om? Og så opfandt man det ord, som aldrig har eksisteret i det danske sprog, nemlig ordet kultureje. Det kom til at stå som det afgørende kriterium i dette lovforslag, at det drejede sig om islandsk kultureje. Og så sagde man: hvis vi ikke kan blive enige om, hvad der er kultureje, må vi lade statsministeren afgøre, hvad der er islandsk kultureje. Jeg vil meget nødig være den, der skal udpeges som statsminister i Danmark i fremtiden, hvis det skal ske ud fra det synspunkt, om han har forstand på, hvad der er islandsk kultureje. Det har jo ikke normalt været efter det kriterium, vi har udpeget statsministre i Danmark. Men nu skal han altså være højt sagkyndig og kunne sige: dette er islandsk kultureje, og dette er ikke islandsk kultureje. Jeg siger velbekomme, hvis det skulle blive tilfældet.

Man må have lov at sige, at et lovforslag, som er uklart, som er dårligt forberedt, og som ikke har været forhandlet med dem, det vedrører, i hvert fald er for hurtigt fremsat — og sidste gang var det for dårligt fremsat, nemlig på et tidspunkt, hvor folketinget var ved at afslutte sit arbejde.

Med hensyn til det spørgsmål, hvad der nu kan forhandles om, siger den højtærede undervisningsminister, at han håber af mange grunde på bred tilslutning til dette lovforslag. Ja, det forstår sig, det gør enhver minister. Men han sagde ikke klart,